

KENNEDY BAKIRCIOGLU

»Det är passion det handlar om«

TEXT TOMMY FAGERBERG • FOTO HASSE FRIDÉN

Han är vår mest hyllade spelare – och respekten är ömsesidig. Många talar väl om Hammarbys supportrar men när orden kommer från Kennedy själv känner man att det är på riktigt – ”Det är viktigt att kommunicera med fansen och kanske få lite skit ibland”.

★ **Dåvarande Hammarbytränaren** Gregg Berhalter som dittills bland annat gjort sig känd för sitt stoneface ser förvirrad ut. Han sitter på en presskonferens med sportchef Gustaf Grauers och vd Henrik Kindlund. Utanför fönstret har ett gäng Bajenfans klättrat upp på ett tak och sjunger för allt vad tygen håller. Nog hade Berhalter tidigare förstått att Hammarbysupportrar är passionerade men detta var tydligt omtumlande för jänkaren. Huvudpersonen för presskonferensen presenteras och in kommer han. Efter nio år utomlands var han tillbaka. Kennedy Bakircioglu. Fansen på taket exploderar när han kliver in i lokalen iklädd Hammarbys matchtröja. Oh-ah-Kennedy, oh-ah-Kennedy ekar över halva arenaområdet.

Kennedy sätter sig vid podiet och ler ödmjukt åt uppmärksamheten som stör presskonferensen utifrån. Ska sanningen fram ser han lite tveksam ut. Inte för att komma tillbaka till Bajen, inget annat alternativ fanns när han nu skulle flytta hem. Men lagets sportsliga nivå. Från La ligalaget Racing Santander till ett mittenlag i Superettan. Skulle det steg vara för långt? Skulle motivationen räcka till det?

När han efter presskonferensen går fram till

fönstret för att möta de skrålande supportrarnas jubel är det som att den tveksamheten rinner av honom. Kennedy hade kommit hem. Drygt fem år, 117 matcher och 39 mål senare har han nu skrivit på ett nytt kontrakt som spelare för Hammarby. Ett sista ettårskontrakt.

Matchprogrammets spelarintervjuer brukar försöka göras någon annanstans än på träningsanläggningen i Årsta. Gärna hemma hos spelaren. För att få en personligare vinkel av personen som intervjuas. I Kennedys fall blir det dock knappt mer hemma än Årsta IP. Förutom kocken Yvonne Werner är han den som spenderat mest tid där av alla i organisationen kring Hammarbys A-lag. Han gjorde sin första träning där i januari 1999. För övrigt en månad innan lagets nuvarande vänsterback Oscar Krusnell föddes. Perspektiv.

Nyheten om ditt nya kontrakt drog ut på tiden, var det nära att det inte blev något alls?

– Ja, det kan man säga. Det låg inte ett färdigt kontrakt och bara väntade på min underskrift, det kan jag säga dig. Vi snackade till och från sedan tidigt i höstas. Vi hade bra diskussioner hela vägen. Jag, Jesper (Jansson) och (Mikael) Hjelmberg. Till slut var vi överens men vägen dit var inte spikrak.

Dina förutsättningar var inte heller som de varit tidigare. Det har ju blivit en del bänk för dig under säsongen. Hur har det påverkat dig?

– Självklart fick jag ha med det i förhandlingarna när det gällde nya kontraktet. Hur det påverkat mig? Ja, blir man inte lack när man får sitta på

»Vi får aldrig vända fansen ryggen«

bänken är det något fel på en. Jag vill alltid spela. Samtidigt får du vända på det och försöka använda det som en morot. Att kämpa ännu hårdare på träningarna för att visa tränaren att han gjort fel som inte tog ut dig. Jag är med på samma premisser som alla andra i truppen och så ska det vara. Jag är född med en vinnarskalle och så länge jag spelar fotboll kommer jag göra mitt bästa för att ta en plats i startelvan. Annars fattar jag inte hur man tänker.

Kommer du fortsätta att vara lagkapten?

– Oj, det har jag inte ens tänkt på. Kontraktet är precis påskrivet och sådana detaljer har vi inte diskuterat. Jag hoppas givetvis att jag får fortsätta vara det. Jag trivs bra i den rollen och jag tror laget gillar det också. Det är min känsla i alla fall.

Efter säsongen då? Blir du kvar inom Hammarbys organisation i någon roll?

– Ja, det har föreningen varit öppen med. Sedan vet jag inte exakt hur det kommer att se ut. Den här klubben är och har varit en sådan stor del av mitt liv att jag kan den utan och innan. Vi får se vad vi kommer fram till.

Dagen efter att säsongen tar slut börjar markarbetet på Årsta IP med den nya byggnationen som ska stå klar i juni 2018. Det måste vara härligt att få vara med under den förvandlingen? Från charmiga Årsta till en toppmodern träningsanläggning.

– Absolut. Men vi måste samtidigt vara rädda om kulturen och behålla det som är Bajen om du förstår hur jag menar? Det där charmiga som vi inte vill förlora. Det är något speciellt här på Årsta.

KENNEDY OM KLACKFRÅGAN

Bör man flytta långsidesklacken till övre kortsida?

– Nej, det där är unikt med Nya Söderstadion. Jag fattar inte hur den frågan kommit upp ens. Att springa den där kurvan och fira ett mål alltså. Närheten till fansen. Man kan nästan fysiskt känna energin från dem.

Det säger de allra flesta spelare som kommit hit.

– Men den nya kåken behövs absolut. Herregud, vi har ju inte ens parkeringar så det räcker som det är nu. Den gamla matsalen kommer rivas och där blir det parkering. I det nya huset kommer material, gym, matsal och omklädningsrum vara på nedervåningen medan kansliet håller till en trappa upp. Att supportrarna kan kolla på träningarna och att alla känner sig välkomna är också viktigt. Vi spelare älskar när fansen kommer på träningarna.

Men det öppnar också för en möjlighet för era motståndare att spionera på er.

– Nja, den sista matchförberedande träningen innan match är stängd för allmänheten och sedan i somras får inte ens vi spelare reda på startelvan förrän en och en halv timme innan match. Det har tränarna börjat med för att alla spelare ska vara redo för match. Sedan kan man ju såklart ana sig till vilka som ska starta men det blir inte hundra före det att vi kommer till samlingen innan match.

Intervjun med Kennedy blir mer ett samtal än en ordinär intervju. Han berättar om tomten han och sambon Caroline köpt ute på Värmdö. Under hösten byggs det ett hus där för

familjen att ha som sommarställe. Kanske flyttar de dit på heltid en vacker dag. Det får framtiden utvisa.

Han berättar att han gillar att hänga därute i naturen. Ta en båttur eller meta abborre med ungdomarna. Självklart var det första som sattes upp på tomten ett fotbollsmål för den fotbollsgalne sonen Leo att skjuta på.

Samtalet handlar också mycket om att vara Hammarbyambassadören Kennedy. Att han alltid tar sig tid när ungar eller vuxna vill ta bilder eller ha

Kennedy Bakircioglu

Född: 2 november 1980

Bor: Östermalm

Familj: Sambo och två barn

Längd: 178 cm

Vikt: 82 kg

Moderklubb: Assyriska FF

Kontraktslängd: Tom 2018

Klubbar i karriären:

1996–1998 Assyriska FF

1999–2003 Hammarby IF

2004–2005 Iraklis

2005–2007 FC Twente

2007–2010 AFC Ajax

2010–2012 Racing Santander

2012– Hammarby IF

Sander Svendsen firas av Kennedy efter ett av sina mål mot Sirius i senaste hemmamatchen.

autografer. Han har gjort det till en hederssak att bemöta fansens frågor och åsikter om Bajen. Även om det ibland kan vara hårda ord. Som efter att man tappat 2–0 till 2–2 mot Varberg hemma på Söderstadion 2013. Han och huvudtränaren Berhalter gick då ut för att bemöta den skara frusturerade supportrar som dröjt sig kvar utanför Söderstadions staket.

– Vi får aldrig vända fansen ryggen. Fan, vissa sliter som djur för att få ihop till sina säsongskort och åker land och rike runt för att stötta oss. Jag minns en gång i Landskrona. Vi låg under med 3–0 efter 20 minuter. Supportrarna hade åkt buss en halv dag och så spelar vi som krattor och kunde inte ens ge motståndarna en riktig match. Klart folk blir förbannade.

– Då fick jag också gå ut och snacka med dem. Vi spelare skämdes för att vi spelat så dåligt. Jag ville berätta det för dem. Jag tror det är jätteviktigt att kommunicera och kanske få lite skit ibland. Om vi bara gick förbi dem och inte låtsades höra dem vore det förödande. Det är passion det handlar om. När vi sedan vinner får vi tillbaka hundra gånger om. ■

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Tolle: Har din son samma talang som du hade?

– Svårt att säga. Leo började tidigare än mig. Han var bara 4 år, jag var 6. Han älskar fotboll, har ett bra klipp i skottet ... bra gener (Skratt).

Åsa: Det såg ut som att du grät en gång när ni gick och tackade publiken efter en match.

– Jag minns det. Det var så mycket känslor. Tankarna var på att det snart är slut med det här. All kärlek från fansen. Det blev för mycket.

Henric: Har du stått modell för statyn än?

– (Skratt) Nej, men jag är beredd om de ringer.

Maria: Varför tackar ni bara hälften av sektionerna på nya Söderstadion, bara de "norr" om mittlinjen? Med vänlig hälsning, sektion 109.

– Relevant fråga. Vi har pratat om det där i laget. Att vi ska börja vid vår bänk och gå höger-varv. Det borde vi verkligen göra.

Henric: Vilket yrke skulle du velat ha om du inte varit fotbollsspelare?

– Fastigheter intresserar mig. Jag hade velat vara bostadsmäklare.